

Názvy dle ES: N – Altholländischer Tümmeler, F – Ancien Culbutant Hollandais, A – Old Dutch Tumbler.

Zařazení v seznamu plemen ES: rejdiči č. 826.

Původ: Již v 16. století dovezen z Indie do Holandska a odtud se rozšířil po Evropě.

Plemenné znaky

Středně velký, širokoprsý, nízko postavený rejdič krátkého, vodorovně neseného těla, s bohatým rousem.

Posuzování

Celkový dojem – tvar a držení těla – hlava, oči a zobák – rousy – barva a kresba.

Exteriér

Hlava: široká, dobře klenuté čelo, nejvyšší bod přímo nad očima.

Oči: pokud možno čistě bílé, u sedlatých tmavé, **obočnice** úzké, bledé.

Staroholandský rejdič

- Zobák:** středně dlouhý, nepříliš silný, neskloněný, u modrých, modrých běloušů, černých tygrů a černých běloštitných tmavý, u stříbřitých a stříbřitých běloušů více či méně prosvětlený, u všech ostatních masový.
- Křídla:** pokud možno krátká, na ocase ležící, nekříží se, křidelní štít široký.
- Ocas:** krátký, dobře složený, vodorovný, nebo zcela nepatrně zdvižený.
- Opeření:** široké, krátké, dobře přilehlé.
- Nohy:** kratší až střední, ne příliš úzce postavené, s dobře vyvinutým, zaobleným rousem.
- Krk:** středně dlouhý, plně nasazený, nahoru zeštíhlený, dobře vykrojené hrdlo.
- Postava:** hrud' široká, hluboká, zaoblená. Žáda krátká, vpředu široká, dozadu se mírně zvedající.

Barva a kresba

Všechny barvy jsou čisté a intenzivní. Andaluzští a bělouši v obvyklém zbarvení. Bělohrotí 7–10 ručních letek bílých, rousy barevné. Běloocasí; pouze 12 ocasních per bílých, horní krovky ocasní a podocasník jsou barevné. Bělohrotí běloocasí; bílé letky a ocas s podocasníkem, rousy barevné. Štitoví tygři; pokud možno pravidelné tygrování výlučně jen křidelního štítu. Běloštitní; dobře zaoblený bílý štít, bílý hřbet se připouští. Sedlatí; stračí kresba, ale s bílou hlavou a náprsenkou, na hlavě barevná skvrna, tzv. koruna, oboustranně mezi dolním zobákem a očima barevná skvrna.

Rázy

Štitoví tygři a běloštitní; černí, červení, žlutí. Sedlatí; černí, hnědí (dun), modří, červení, žlutí. Jednobarevní; bílí, černí, andaluzští, dun, červení, žlutí, modří černopruzí, stříbřítí tmavopruzí, modří a stříbřítí bělouši, červeně plaví, žlutě plaví. Bělohrotí; černí, červení, žlutí, modří černopruzí, stříbřítí tmavopruzí, modří a stříbřítí bělouši. Běloocasí; černí, červení, žlutí, modří černopruzí, stříbřítí tmavopruzí, modří a stříbřítí bělouši, červeně plaví, žlutě plaví. Bělohrotí běloocasí; černí, červení, žlutí, modří černopruzí, stříbřítí tmavopruzí, modří a stříbřítí bělouši.

Vady

Příliš dlouhé tělo s dlouhým peřím, úzká hrud', spadající držení těla, příliš vysoký postoj, nesouměrně rozložený, nebo krátký rous, otevřená žada, příliš nečisté oči, tržené oči u sedlatých, nežádoucí barva zobáku, příliš plochá hlava, bílý hřbet (kromě běloštitných), matná, nebo nečistá barva, rezavé pruhy, závažné nedostatky kresby.

Kroužek č. 11.